

1. Indledning

1. Det fremgår af § 138, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Union, at der afholdes direkte valg til Europa-Parlamentet.

Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, blev senest ændret ved Rådets afgørelse af 1. februar 1993. Antallet af danske repræsentanter blev uændret fastsat til 16, medens der fandt ændringer sted for alle andre lande bortset fra Irland og Luxembourg.

2. Bestemmelserne om *valgprocedure* er fastsat i lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet, jf. lovbekendtgørelse nr. 157 af 4. marts 1994.

Om *Folketingets godkendelse af valget* indeholder lovens kapitel 11 følgende bestemmelser:

»§ 37. Folketinget afgør endeligt, om indenrigsministerens beregninger og opgørelser skal godkendes, eller om der skal foretages nye beregninger og opgørelser. Folketinget kan endvidere pålægge indenrigsministeren at indhente stemmemateriale m.v. til Folketinget.

Stk. 2. Folketinget kan pålægge valgbestyrelserne at foretage en fornyet gennemgang og opgørelse af det materiale eller dele heraf, der har været benyttet ved valget.

Stk. 3. Rejses der tvivl om gyldigheden af valget af en repræsentant, jf. § 5, stk. 2, eller om en repræsentants valgbarhed, jf. § 6, træffer Folketinget endelig afgørelse herom.

§ 38. Enhver vælger kan klage over Europa-Parlamentsvalg. Klager skal stiles til Folketinget og sendes til indenrigsministeren. Klager skal være indenrigsministeren i hænde senest ugedagen efter valgdagen. Folketinget træffer endelig afgørelse om klager over valget.

§ 39. Hvis Folketinget træffer afgørelse om, at afstemningen er helt eller delvis ugyldig, bestemmer Folketinget endeligt, i hvilket omfang og på hvilken måde omvalg skal afholdes.«

Af Folketingets forretningsordens § 7, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at *Udvalget til Valgs Prøvelse* gør indstilling til Tinget om sådanne afgørelser, som i henhold til lovgivningen om valg til Europa-Parlamentet er henlagt til Folketinget.

3. Efter Folketingets godkendelse af valget vil repræsentanternes mandater derefter blive

prøvet af Europa-Parlamentet. Af Europa-Parlamentets forretningsordens Art. 7, stk. 1, fremgår det, at Parlamentet prøver sine nyvalgte medlemmers mandater og træffer afgørelse om eventuelle indsigelser indgivet på grundlag af bestemmelserne i akten af 20. september 1976 (om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet), men ikke om indsigelser på grundlag af de nationale valglove.

Med henblik på denne prøvelse indeholder Europa-Parlamentsvalgloven følgende bestemmelse:

»§ 40. Folketinget underretter Europa-Parlamentet om valgets resultat med henblik på prøvelsen af mandaterne i henhold til De Europæiske Fællesskabers regler herom.«

II. Valget i Danmark den 9. juni 1994

4. Valg af 16 repræsentanter afholdtes torsdag den 9. juni 1994, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 739 af 13. september 1993 om fastsættelse af dagen for afholdelse af valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet.

5. Som bekendtgjort af Indenrigsministeriet i Statstidende den 17. maj 1994 var følgende *kandidatlist*er (partier) godkendt til deltagelse i Europa-Parlamentsvalget:

- A. Socialdemokratiet.
- B. Det Radikale Venstre.
- C. Det Konservative Folkeparti.
- D. Centrum-Demokraterne.
- F. Socialistisk Folkeparti.
- J. JuniBevægelsen.
- N. Folkebevægelsen mod EF-Unionen
- Q. Kristeligt Folkeparti.
- V. Venstre, Danmarks Liberale Parti.
- Z. Fremskridtspartiet.

Der var anmeldt valgforbund mellem følgende kandidatlister:

- I. Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.
- II. Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Venstre, Danmarks Liberale Parti.
- III. JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EF-Unionen.